

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 248/2015

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

(Τμήμα Δ')

Συνεδρίαση της 3^{ης} Νοεμβρίου 2015

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Χρυσαφούλα Αυγερινού, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Στέφανος Δέτσης, Αικατερίνη Γρηγορίου, Γαρυφαλλιά Σκιάνη, Δήμητρα Κεφάλα, Ευστράτιος Συνοίκης, Παναγιώτης Παππάς, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Ευστράτιος Ηλιαδέλης, Πάρεδρος ΝΣΚ.

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αριθμ. πρωτ. 6000/2/245-α/6.10.2015 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών & Διοικητικής Ανασυγκρότησης/Αρχηγείο Ελληνικής Αστυνομίας/Δνση Οργάνωσης & Νομικής Υποστήριξης.

Περίληψη Ερωτήματος: Ερωτάται, αν α) κατόπιν της υπ' αριθ. 9/2015 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, η Διοίκηση έχει υποχρέωση να ανακαλέσει την υπ' αριθ. 6000/2/350/1-ριε' από 18-11-2006 απόφαση του Προϊσταμένου Κλάδου Οργάνωσης και Ανθρώπινου Δυναμικού, με την οποία κατατάχθηκε η Ο.Α. στην Ελληνική Αστυνομία, ή απολαύει απλώς διακριτικής ευχέρειας. β) Στην περίπτωση κατά την οποία η Διοίκηση έχει διακριτική ευχέρεια ανάκλησης της πράξης διορισμού της προαναφερομένης, συνιστά η προκαλούμενη επιβάρυνση στον προϋπολογισμό της Ελληνικής Αστυνομίας, λόγω καταβολής μισθοδοσίας στην ανωτέρω, λόγο δημοσίου συμφέροντος που δικαιολογεί την ανάκληση της υπ' αριθ. 6000/2/350/1-

ριε' από 18-11-2006 απόφασης του Προϊσταμένου Κλάδου Οργάνωσης και Ανθρώπινου Δυναμικού.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Δ') γνωμοδότησε ως ακολούθως:

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

A. Με το έγγραφο ερώτημα εκτίθενται τα εξής :

«1. Το έτος 2002, η τότε ιδιώτης (νυν Υπαρχιφύλακας) Α.Ο., έλαβε μέρος στις γενικές εξετάσεις του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων για την εισαγωγή με το σύστημα του απολυτηρίου Ενιαίου Λυκείου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένων και των Αστυνομικών Σχολών. Βάσει της συνολικής της βαθμολογίας και της δήλωσης προτίμησης των Σχολών στο μηχανογραφικό δελτίο, δεν περιελήφθη στον πίνακα επιτυχόντων για τη Σχολή Αστυφυλάκων της Ελληνικής Αστυνομίας, αλλά περιελήφθη στον πίνακα επιλαχουσών Γενικής Σειράς, με σειρά 286 και σύνολο μορίων 14.412.

2. Λόγω της παράλειψης της Διοίκησης να την θεωρήσει ως επιτυχούσα της γενικής σειράς και να την καλέσει προς κατάταξη στη Σχολή Αστυφυλάκων, η προαναφερόμενη υπέβαλε την από 25-10-2002 αίτηση ακύρωσης προς το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, με την οποία ζήτησε την ακύρωση των σχετικών αποφάσεων του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και του Προϊσταμένου του Κλάδου Διοικητικού του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας. Με την υπ' αριθ. 824/2004 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία αφενός μεν έγινε δεκτό ότι η κατάρτιση των πινάκων επιτυχόντων, βάσει της τότε ισχύουσας νομοθεσίας, έγινε κατά παράβαση της, κατ' άρθρο 4 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, αρχής της ισότητας των φύλων, αφετέρου δε ακυρώθηκαν οι σχετικές διοικητικές πράξεις και η υπόθεση αναπέμφθηκε στη Διοίκηση, προκειμένου η τελευταία να καταρτίσει νέο πίνακα επιτυχόντων κατά φθίνουσα βαθμολογική σειρά και αδιακρίτως φύλου, αφού ληφθούν υπόψη οι παραιτηθέντες, οι μη προσελθόντες για κατάταξη και όσοι προτίμησαν να παραμείνουν στη σχολή στην οποία αρχικά κλήθηκαν.

3. Το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων συμμορφώθηκε προς την υπ' αριθ. 824/2004 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και ενοποίησε τις θέσεις των εισακτέων της Σχολής Αστυφυλάκων. Ακολούθως, με το υπ' αριθ. Φ.251/67018/Β6 από 14-7-2004 έγγραφό του προς τη Διεύθυνση Αστυνομικού Προσωπικού του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, γνωστοποίησε σ' αυτήν ότι για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση έτους 2002-2003, σύμφωνα με την προαναφερόμενη δικαστική απόφαση, χωρίς διάκριση φύλου και με αποκλειστικό κριτήριο τη βαθμολογία και τη σειρά προτίμησης των υποψηφίων, η βαθμολογία του τελευταίου εισαγομένου στη Σχολή Αστυφυλάκων Γενικής Σειράς έτους 2002-2003 ήταν 14.784 μόρια. Με δεδομένο ότι η Α. Ό. είχε σύνολο μορίων 14.412, δεν περιελήφθη τελικώς στον πίνακα επιτυχόντων, αλλά στον πίνακα επιλαχόντων Γενικής Σειράς στη Σχολή Αστυφυλάκων έτους 2002-2003 με σειρά 189. Επισημαίνεται ότι κατά την κατάρτιση του νέου πίνακα επιτυχόντων κατόπιν ενοποίησης των θέσεων αδιακρίτως φύλου, δεν περιλαμβάνονταν όλοι οι άρρενες συνυποψήφιοι της Α.Ο που είχαν εισαχθεί στη Σχολή Αστυφυλάκων και φοιτούσαν ήδη επί μία διετία σε αυτή πριν την έκδοση της εν λόγω δικαστικής απόφασης. Έτσι, όσοι εξ αυτών ήταν εκτός του νέου ενιαίου πίνακα επιτυχόντων, δεν διαγράφηκαν από τη Σχολή Αστυφυλάκων, καίτοι ορισμένοι εξ αυτών είχαν συγκεντρώσει συνολικό αριθμό μορίων μικρότερο από αυτόν του τελευταίου επιτυχόντος, ήτοι τα 14.784.

4. Ενόψει και της δεύτερης παράλειψης της Διοίκησης για ένταξη της Α Ό στον πίνακα επιτυχόντων, η τελευταία υπέβαλε την από 7-2-2005 αίτηση ακύρωσης στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, ζητώντας την ακύρωση της υπ' αριθ. Φ.251/138548/Β6/15-12-2004 απόφασης του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, εκδοθείσα σε συμμόρφωση προς την υπ' αριθ. 824/2004 ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία καταρτίστηκε νέος πίνακας επιτυχόντων μη περιλαμβάνων την εν λόγω αιτούσα. Με την υπ' αριθ. 407/2006 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών ακυρώθηκε η ως άνω απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

5. Κατόπιν των ανωτέρω, η υπόθεση αναπέμφθηκε εκ νέου στη Διοίκηση για συμμόρφωση προς τη νέα υπ' αριθ. 407/2006 ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων σε εκτέλεση της

εν λόγω ακυρωτικής απόφασης, εξέδωσε την υπ' αριθ. Φ.253.5/103568/Β6 από 6-10-2006 απόφαση, με την οποία ενέκρινε την εισαγωγή της Α' Ο. στη Σχολή Αστυφυλάκων και την εγγραφή της στους πίνακες επιτυχόντων ακαδημαϊκού έτους 2002-2003. Ακολούθως, εκδόθηκε η υπ' αριθ. 6000/2/350/1-ριε' από 18-11-2006 απόφαση του Προϊσταμένου Κλάδου Οργάνωσης και Ανθρώπινου Δυναμικού, με την οποία κατατάχθηκε η Α' Ο. στην Ελληνική Αστυνομία, αναδρομικά από την 23-10-2002, χρονολογία κατάταξης των επιτυχόντων συνυποψηφίων της στις γενικές εξετάσεις.

6. Παράλληλα, η Διοίκηση άσκησε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ) κατά της υπ' αριθ. 407/2006 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Το ΣτΕ με την υπ' αριθ. 9/2015 απόφασή του, έκανε δεκτό ότι η Διοίκηση συμμορφώθηκε προς την υπ' αριθ. 824/2004 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, καθώς από την τελευταία δεν συναγόταν υποχρέωση διαγραφής των αρχικώς επιτυχόντων αρρένων συνυποψηφίων της Α.. Ο.. οι οποίοι παρέμειναν στις θέσεις τους ενόψει της αρχής της προστατευομένης εμπιστοσύνης, ως καλοπίστως συμμετάσχοντες στις εξετάσεις και τελούσαν για το λόγο αυτόν σε ουσιωδώς διαφορετικές συνθήκες από τους επιλαχόντες του πίνακα επιτυχόντων της Σχολής Αστυφυλάκων. Συνεπεία αυτών, η υπ' αριθ. 407/2006 εφετειακή απόφαση εξαφανίστηκε και το ΣτΕ εκδίκασε την δεύτερη αίτηση ακύρωσης της Α... Ο..., την οποία και απέρριψε».

II. ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

1.- Στη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 95 του Συντάγματος, όπως ισχύει μετά την αναθεώρηση του έτους 2001 (Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής Α' 84) ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 95 : «1..2..3..4...5. Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης».

2.- Στις διατάξεις των άρθρων 50 και 64 του π.δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση Διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας (Α' 8), όπως ισχύουν, ορίζονται, τα εξής :

Άρθρο 50: «1. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση ακυρώσεως απαγγέλλει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης και συνεπάγεται νόμιμη κατάργησή της έναντι όλων, είτε πρόκειται για κανονιστική είτε πρόκειται για ατομική πράξη. 2. ...3..... 4. Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης εκτός από τη δίωξη κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα, υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση. 5. Οι αποφάσεις της Ολομελείας ακυρωτικές και απορριπτικές, καθώς και των Τμημάτων, αποτελούν μεταξύ των διαδίκων δεδικασμένο που ισχύει και σε κάθε υπόθεση ή διαφορά ενώπιον δικαστικής ή άλλης αρχής, κατά την οποία προέχει το διοικητικής φύσεως ζήτημα που κρίθηκε από το Συμβούλιο».

Άρθρο 64: «Η έφεση αναφέρεται αποκλειστικά σε σφάλματα της πρωτόδικης αποφάσεως. Αν κριθεί βάσιμος λόγος έφεσης, η εκκαλουμένη απόφαση εξαφανίζεται και το Συμβούλιο της Επικρατείας δικάζει την αίτηση ακυρώσεως. Αν το Συμβούλιο κρίνει ότι πρέπει να απορριφθεί αίτηση ακυρώσεως, η οποία είχε γίνει δεκτή από το διοικητικό εφετείο, η πράξη που ακυρώθηκε με την πρωτόδικη απόφαση αναβιώνει αναδρομικά από την έκδοσή της».

3. Στην διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του π.δ.4/1995(Α' 1), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του π.δ.170/2006 (Α'182), ορίζεται : «1. Οι υποψήφιοι που περιλαμβάνονται στους πίνακες επιτυχόντων των Σχολών Αστυφυλάκων και Αξιωματικών του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κατατάσσονται στην Ελληνική Αστυνομία, ως δόκιμοι αστυφύλακες, ή δόκιμοι υπαστυνόμοι, αντίστοιχα, με ονομαστική διαταγή του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας».

III. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

1. Η υφισταμένη, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 50 παρ. 4 του π.δ 18/1989, υποχρέωση της Διοικήσεως να συμμορφώνεται με τις αποφάσεις του ΣΤΕ έχει, εν προκειμένω, την έννοια ότι η Διοίκηση υποχρεούται να θεωρήσει τη διοικητική πράξη, η οποία υπήρξε αντικείμενο ανεπιτυχούς προσβολής, ως ισχυρή και εκτελεστή από την έκδοσή της, τούτο δε έχει ως παρεπομένη αναγκαία συνέπεια να επανέρχεται αυτοδικαίως η πραγματική και νομική κατάσταση, η οποία υφίστατο κατά την έκδοση της ακυρωθείσης με την πρωτόδικη απόφαση πράξεως, λόγω της αναδρομικής αναβιώσεως αυτής (Γνμδ ΝΣΚ 699/2002 και Ολ. ΝΣΚ 287/2011,79/2005).

2. Όπως από όλες τις αποφάσεις του ΣΤΕ, έτσι και από τις αποφάσεις που εκδίδονται επί αιτήσεων ακυρώσεως, είτε είναι απορριπτικές είτε ακυρωτικές, πηγάζει δεδικασμένο (Δ/μα 18/1989, άρθρο 50 § 5), το οποίο καλύπτει τόσο το ακυρωτικό αποτέλεσμα (στην περίπτωση των ακυρωτικών αποφάσεων), που διατυπώνεται στο διατακτικό, όσο και τα "διοικητικής φύσεως" ζητήματα που κρίθηκαν με σκέψεις, οι οποίες διατυπώνονται στην αιτιολογία της απόφασης. Ως προς το ακυρωτικό αποτέλεσμα, το δεδικασμένο, λόγω του διαπλαστικού του χαρακτήρα, αφού εξαφανίζει την πράξη, ισχύει για όλους. Όσον αφορά τα "διοικητικής φύσεως" ζητήματα, πρέπει να συντρέχουν οι συνήθειες προϋποθέσεις του δεδικασμένου, ήτοι ταυτότητα προσώπων (ΣΤΕ 46/1973) και ταυτότητα διαφοράς (ΣΤΕ 2280/1991), δηλαδή, διαφοράς που θεμελιώνεται στα ίδια πραγματικά ή νομικά δεδομένα (ΣΤΕ 1429/1986, 2139/1993). Είναι δε "διοικητικής φύσεως" ζητήματα τα πραγματικά και νομικά ζητήματα που ρυθμίζονται από κανόνες του διοικητικού δικαίου και αναφέρονται στη μείζονα ή την ελάσσονα πρόταση του συλλογισμού της απόφασης, εφόσον ήταν αντικείμενο διάγνωσης και κρίσης και βρίσκονται σε συνάρτηση με το συμπέρασμα που έγινε δεκτό από την απόφαση (ακύρωση της πράξης ή απόρριψη της αίτησης), δηλαδή, αποτελούν το στήριγμα του συμπεράσματος αυτού (βλ. Ε Σπηλιωτόπουλος «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου» έκδ.14η τ.2 571 σελ. 206 και ΣΤΕ 813/1981, 1429/1986, 880/1995, 3033/1998, 2103/2000).

3. Με ειδική, εξάλλου, διάταξη νόμου (άρθρο 64 του πδ 18/1989) ρητώς ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι εάν το Συμβούλιο της Επικρατείας κρίνει ότι πρέπει να απορριφθεί αίτηση ακυρώσεως, που είχε γίνει δεκτή/από το Διοικητικό Εφετείο, η

πράξη της διοικήσεως που ακυρώθηκε με την πρωτόδικη απόφαση αναβιώνει αναδρομικά από την έκδοσή της, και κατά συνέπεια, υφίσταται υποχρέωση της διοικήσεως να προβεί σε ενέργειες αποκατάστασεως της έννομης τάξεως.

4. Από τη διατύπωση των προαναφερομένων συνταγματικών και μη διατάξεων, συνάγεται ότι η υποχρέωση της διοικήσεως και η ευθύνη του αρμοδίου οργάνου της να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις καθορίζεται ρητώς από τον νομοθέτη, κατά τη σαφώς διατυπωμένη θέλησή του, τόσο για την άμεση και αποτελεσματική προστασία του προσφεύγοντος διοικουμένου, οσάκις δικαιώνεται με εκτελεστή δικαστική απόφαση, όσο και του δημοσίου συμφέροντος εν γένει, είτε η προσβληθείσα διοικητική πράξη επικυρώνεται είτε ακυρώνεται με τη δικαστική απόφαση, οπότε η Διοίκηση είναι υποχρεωμένη να συμμορφωθεί προς το διατακτικό της, χωρίς να καταλείπεται πεδίο ασκήσεως διακριτικής ευχερείας ως προς την εκτέλεσή της ή μη (βλ. Γνμδ ΝΣΚ 461/2003 και Ολ. ΝΣΚ 287/2011,79/2005). Δεν τίθεται μάλιστα θέμα εφαρμογής, εν προκειμένω, γενικών αρχών του διοικητικού δικαίου και συγκεκριμένα των σχετικών περί ανακλήσεως των παρανόμων διοικητικών πράξεων, διότι οι γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου κάμπτονται εφόσον υπάρχει ειδική νομοθετική ρύθμιση συγκεκριμένου ζητήματος και μόνο συμπληρωματικώς μπορεί να ληφθούν υπόψη, και εφόσον, κατά περίπτωση, δεν είναι αντίθετες προς την εφαρμοστέα διάταξη νόμου. (Γνωμ. Ολ. ΝΣΚ 287/2011,79/2005, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 303/2010).

Δεν πρέπει, άλλωστε, να παροραθεί ότι και από το Σ.τ.Ε. έχει κριθεί, επί παρεμφερούς υποθέσεως (ΣΤΕ 1753/1997), ότι «...η Διοίκηση υποχρεούται να εφαρμόζει αμελλητί τις αποφάσεις των υπηρεσιακών συμβουλίων περί μονιμοποιήσεως ή μη των υπαλλήλων, σε περίπτωση δε ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του ΣΤΕ, εφόσον η απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου καταστεί οριστική δια της απορρίψεως της προσφυγής, η Διοίκηση υποχρεούται αμελλητί να εκδώσει πράξη λύσεως της υπαλληλικής σχέσεως, τα δε αρμόδια όργανα υπέχουν ευθύνη σε περίπτωση παραλείψεως της υποχρεώσεώς τους αυτής. Σε περίπτωση, όμως, παραλείψεως της ανωτέρω υποχρεώσεως, δεν καθίσταται αδρανής η περί μη μονιμοποιήσεως πράξη του υπηρεσιακού συμβουλίου, ελλείψει σχετικής διατάξεως ή γενικής αρχής, ούτε η πάροδος του χρόνου, μετά την οριστικοποίηση της κρίσεως

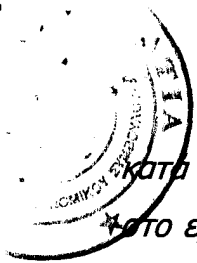

περί μη μονιμοποίησεως, παρέχει νόμιμο έρεισμα διατηρήσεως του υπαλλήλου στην υπηρεσία. Συνεπώς, δεν είναι παράνομη η μετά πάροδο, μακρού έστω χρόνου, έκδοση στην περίπτωση αυτή πράξεως εφαρμογής του νόμου και, επομένως, νομίμως ενεργεί η Διοίκηση εκδίδουσα, έστω και καθυστερημένα, την πράξη απολύσεως» (βλ. και Γνωμ. Ολ. ΝΣΚ 287/2011).

5. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι, όταν η άρνηση της Διοικήσεως για εισαγωγή υποψηφίου στην Σχολή Αστυφυλάκων και η συνεπεία αυτής κατάταξη (διορισμός) στην εν λόγω Σχολή λόγω ελλείψεως των νομίμων προϋποθέσεων κρίνεται νόμιμη με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, οι επιβαλλόμενες για τη Διοίκηση ενέργειες είναι να συμμορφωθεί και να εκτελέσει την απόφαση αυτή , ανακαλώντας α) την απόφαση με την οποία είχε εγκριθεί η εισαγωγή στην Σχολή Αστυφυλάκων, στην οποία είχε προβεί συμμορφούμενη προς το διατακτικό ήδη εξαφανισθείσας αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου.(πρβλ. Γνωμ. Ολ. ΝΣΚ 287/2011) και β) την ερειδόμενη στην ανωτέρω απόφαση πράξη κατάταξης (διορισμού).

6. Η Διοίκηση, λοιπόν, έχει την υποχρέωση, κατά δεσμία αρμοδιότητα, να εφαρμόσει την απόφαση 9/2015 του Σ.Τ.Ε και να ανακαλέσει, προς αποκατάσταση της τρωθείσας νομιμότητας, τις παράνομες διοικητικές πράξεις ήτοι α) εισαγωγής της ανωτέρω στην Σχολή Αστυφυλάκων και β) την ερειδόμενη σ' αυτήν πράξη κατάταξης (διορισμού) της αστυνομικού υπαλλήλου, δεδομένου ότι οι ανωτέρω πράξεις εκδόθηκαν σε συμμόρφωση προς απόφαση του Διοικητικού Εφετείου και συνεπώς, μετά την εξαφάνιση της δικαστικής αυτής αποφάσεως, αυτές είναι πλέον άνευ νομίμου ερείσματος. Υπό διαφορετική εκδοχή, δηλαδή να αποφασίζει η Διοίκηση κατά περίπτωση, εάν, συμμορφούμενη προς δικαστική απόφαση, θα ανακαλέσει την παράνομη πράξη της, έστω και αν αρχικά είχε εκδοθεί σε συμμόρφωση με δικαστική απόφαση, η οποία εκ των υστέρων ακυρώθηκε από το ΣΤΕ, θα δημιουργείτο εμφανής αντίθεση όχι μόνο στην έννοια του κράτους δικαίου, και στην συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας (Γνωμ. Ολ. ΝΣΚ 79/2005,287/2011), αλλά και στην υποχρεωτικότητα και δεσμευτικότητα του δεδικοσμένου.

7. Πρέπει, επιπροσθέτως, να αναφερθεί ότι, με την 423/2004 Γνωμοδότηση του ΝΣΚ, σε σχετική (όχι όμοια) περίπτωση , το ΝΣΚ γνωμοδότησε ότι: «Υφίσταται

κατά νόμο δυνατότητα ανακλήσεως των πράξεων κατάταξης των αναφερομένων στο ερώτημα αστυνομικών υπαλλήλων, αυτό δε εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της Διοικήσεως, η οποία αφού συνεκτιμήσει και σταθμίσει όλα τα προδιαληφθέντα στοιχεία της υποθέσεως οφείλει να αιτιολογήσει πλήρως, επαρκώς και ειδικώς την απόφασή της» πλην όμως είχε γίνει δεκτό ότι, σύμφωνα με το δοθέν ιστορικό : « Η υπό του Σ.τ.Ε. γενομένη εξαφάνιση των ως άνω εφετειακών αποφάσεων και η εν συνεχεία απόρριψη των σχετικών αιτήσεων ακυρώσεως των ενδιαφερομένων δεν μπορεί να έχει την έννοια της επιταγής της διοίκησης προς συμμόρφωση στην άνω απόφαση του Σ.τ.Ε. και στην ως εκ τούτου άρση των ενεργειών αυτής που τυχόν είχαν πραγματοποιηθεί σε συμμόρφωση προς τις εφετειακές αποφάσεις, καθόσον, ως είρηται, η Διοίκηση δεν προέβη στην εκτέλεση των διαταχθέντων από το Δ.Ε.Α., (ανασύνταξη και αναδιάταξη των πινάκων επιτυχίας), αλλά προς ικανοποίηση των προσφευγουσών κατάταξε αυτές στη Σχολή Αστυφυλάκων της ΕΛ.ΑΣ ανεξάρτητα από τους πίνακες επιτυχίας, τους οποίους και δεν έθιξε. Έτσι οι άνω πράξεις της Διοικήσεως δεν απετέλεσαν αντικείμενο διαγνώσεως και κρίσεως από το Σ.τ.Ε., ούτε βρίσκονται σε συνάρτηση με το διατακτικό της αποφάσεως του ανωτάτου αυτού Δικαστηρίου, σύμφωνα με το οποίο απερρίφθησαν οι σχετικές αιτήσεις ακυρώσεως». Στην προκείμενη όμως περίπτωση του παρόντος ερωτήματος, η Διοίκηση (Υπουργείο Παιδείας και Αρχηγείο ΕΛ.ΑΣ) προέβη σε έκδοση των ως άνω διοικητικών πράξεων σε συμμόρφωση προς την ήδη εξαφανισθείσα απόφαση του ΔΕΑ.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ενόψει των προεκτεθέντων, το Δ' Τμήμα του Ν.Σ.Κ. γνωμοδοτεί ομόφωνα ,
ότι:

α) Η ερωτώσα υπηρεσία (Αρχηγείο Ελληνικής Αστυνομίας) υποχρεούται, σε συμμόρφωση προς την ανωτέρω (9/2015) απόφαση του ΣτΕ, να προβεί στην ανάκληση της υπ' αριθ. 6000/2/350/1-ριε' από 18-11-2006 απόφασης του Προϊσταμένου Κλάδου Οργάνωσης και Ανθρώπινου Δυναμικού πράξης κατάταξης (διορισμού) της ανωτέρω υπαλλήλου, μετά από προηγούμενη ανάκληση της σχετικής πράξης (Φ.253.5./103568/6.10.2006) του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (ήδη Παιδείας, Έρευνας & Θρησκευμάτων), με την οποία είχε εγκριθεί η εισαγωγή της στην Σχολή Αστυφυλάκων σε εκτέλεση της ήδη

εξαφανισθείσας 407/2006 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και β) ότι παρέλκει η εξέταση του β' ερωτήματος.

Θ Ε Ω Ρ Η Θ Η Κ Ε

Αθήνα, 17- 11 - 2015

Η Πρόεδρος του Τμήματος

ΧΡΥΣΑΦΟΥΛΑ Α. ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΝΣΚ

Ο Εισηγητής

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΙΓΝ ΗΛΙΑΔΕΛΗΣ

ΠΑΡΕΔΡΟΣ ΝΣΚ

